1966 ANUL INIȚIATIVELOR

Mai sînt doar două file de calendar și 1966 își va lua... rămas bun de la noi. Amintirile lui frumoase vor dăinui încă multă vreme pentru că acest an lasă în urma sa lucruri care vor intra – desigur – în tînăra istorie a sportului de masă românesc. Nu sînt puține! A fost un an bogat mai ales în inițiative, un an în care pasionații sportului s-au străduit să găsească drumuri noi spre inima tineretului, să facă întrecerile mai plăcute, mai utile, mai reconfortante, să stabilească o legătură și mai trainică între stadion și cetățean.

Iată de ce merită, acum, să ne întoarcem privirea spre drumul parcurs, să stringem într-un mănunchi tot ce a fost valoros, inițiativele anului sportiv 1966.

În aerul tare al munților, pe plaja însorită a mării

Pasiunea pentru turism nu este nouă. Atunci ce caută ea la „capitolul" inițiative? Simplu. **Anul 1966 a confirmat marele avînt al activității turistice.** În cele 12 luni ale sale s-au întreprins zeci de mii de acțiuni, excursii la munte și la mare, vizite în cele mai pitorești localități ale țării, în locurile istorice, acolo unde s-au ridicat noile edificii ale socialismului, în localitățile ce s-au născut sub ochii noștri. De la cele mai fragede vîrste pînă la acelea ale părului încărunțit, cetățenii patriei au colindat țara în lung și în lat pentru a-i vedea fața nouă, s-au minunat deopotrivă la Bicaz și la Argeș, au admirat fabricile și uzinele, peisajele minunate ale munților și litoralului. Și au făcut sport. Veți spune poate că simplul fapt de a urca spre creste înseamnă mișcare. Fără îndoială! Dar, cei mai mulți nu s-au mulțumit cu atît, ci au făcut pasul hotărîtor spre competiție, participînd, cu prilejul excursiilor, la întreceri de volei sau handbal, la concursuri de orientare turistică. **Este inițiativa inimoșilor instructori sportivi, a comisiilor de turism din asociațiile sportive de la orașe și sate.** Și dacă ținem seama de faptul că numai în prima jumătate a anului 1966 au fost organizate aproape 20 000 de acțiuni turistice, cu sute de mii de participanți, putem să consemnăm o substanțială mărire a familiei iubitorilor sportului. Dintre cei care au luat parte la excursiile turistice, foarte mulți au devenit prieteni statornici ai drumeției, ai mișcării în aer liber.

Cel mai bun învinge!

În lumea petroliștilor există adevărate recorduri de foraj, performanțe înalte în asamblarea turlelor, realizări deosebite în depistarea celor mai bune locuri pentru extragerea „aurului negru". Numele performerilor sînt cunoscute nu numai la noi ci și dincolo de fruntarii. Acești oameni sînt familiarizați cu întrecerea și — în acest context — a fost firească dorința lor de a izbîndi și în întrecerile de pe stadioane. Și astfel, harnicii petroliști au luat inițiativa de a adăuga întrecerii în producție și o întrecere pe terenul de sport — „Cupa petrolistului", care și-a lărgit sfera pe întreaga ramură de producție. Alături de ploieșteni — părinții breslei — s-au întrecut în această competiție de masă și petroliștii din noile zone de extragere a țițeiului: Bacău, Oltenia, Argeș. Inițiativa petroliștilor a fost îmbrățișată și de meșterii lemnului, care au instituit „Cupa forestierului", *precum și de mineri —* „Cupa minerului".

La sate, întrecerile petroliștilor, minerilor și forestierilor și-au găsit corespondente în „Cupa G.A.P.", „Cupa S.M.T." *și* „Cupa G.A.S.". *Toate acestea au fost competiții de amploare, care au prilejuit în afara întrecerilor sportive utile schimburi de experiență, închegarea de noi și trainice prietenii.*

Acestor întreceri pe ramuri de producție li s-au adăugat competițiile pe ramură de sport. „Cupa atletului", „Cupa înotătorului", „Gupa gimnastului" — *sînt doar cîteva dintre competițiile care i-au reunit la start pe cei ce au îndrăgit același sport.*

Ce au însemnat aceste întreceri, aceste prețioase inițiative este ușor de imaginat: ele au constituit mijloace noi de răspîndire a sportului în rîndul maselor de oameni ai muncii, au adus o contribuție de seamă la întărirea sănătății cetățenilor, la petrecerea timpului lor liber în mod plăcut și util.

Pe traseul Cîmpulung—Rucăr

Sîntem convinși că mulți dintre cei ce citesc aceste rînduri au parcurs — cu pasul, cu bicicleta sau cu mașina — drumul care leagă orașul Cîmpulung de Rucăr. Cu Mateiașul în dreapta, au urmat firul șerpuitor al șoselii admirînd splendidul peisaj montan și frumusețea localităților întîlnite. Nu de mult, am făcut și noi o călătorie pe aici. Am cules, cu acest prilej, multe impresii, dintre care o parte au și văzut lumina tiparului. Dar una din cele mai plăcute amintiri ale acestei călătorii ne-a lăsat-o profesorul Stelian Cosma. Sprijinit de Consiliul raional UCFS, el a deschis la Rucăr centre de inițiere și antrenament pentru copii, tineri și vîrstnici. Ajutat de alți entuziaști ai sportului (prof. Ion Istrate, Iosif Bunel ș.a.), prof. Stelian Cosma a pornit să-i îndrume pe calea deslușirii „tainelor" sportului și, apoi, să le conducă primii pași pe drumul măiestriei tuturor celor care au simțit „chemarea" stadionului. (Cu această „chemare" este, de asemenea, o... poveste. Stelian Cosma și entuziaștii săi tovarăși au stat de vorbă cu aproape toți rucărenii, arătîndu-le binefacerile sportului. Așa se face că foarte mulți dintre aceștia au simțit „chemarea"...). Pentru început: volei, atletism, șah și tenis de masă. Nu fiți surprinși! Și fotbalul se află printre ramurile sportive... luate în seamă. Dar, deocamdată, numai pentru elevi! Fiindcă — și așa terenul este solicitat de dimineață pînă seara.

Profesorul Stelian Cosma este un exemplu. Un exemplu din multe altele pe care le-am putea cita din fiecare regiune. Ceea ce vrem să scoatem în evidență este această inițiativă, care contribuie efectiv la propagarea în masă a sportului.

Schimbul de ștafetă

„Dunăre, Dunăre, drum fără pulbere..." Pe malurile bătrînului Danubiu am poposit deseori, îndeosebi la Brăila, unde reîntîlnim cu emoție locurile atît de frumos zugrăvite în scrierile lui Panait Istrati. Într-una din aceste „escale" l-am cunoscut pe directorul Liceului nr. 3, profesorul Andrei Nicolescu. Tovarășul Nicolescu — deși cu părul nins de ani — are o inimă la fel de tînără ca și elevii săi (ce-i sînt la fel de dragi ca și propriii copii), fiind, printre altele, și un iubitor al sportului. Profesorii de educație fizică Vasile Manea și Ion Leu ne-au vorbit cu admirație despre o anume inițiativă a „directorului lor". La finele anului școlar se desfășoară întreceri sportive între promoția care a absolvit și „elevii cei mari" ai liceului. Cu acest prilej, absolvenții predau urmașilor, în cadru festiv, tricourile reprezentativei liceului. Sînt momente emoționante, pe care viitorii ingineri, tehnicieni, profesori sau medici nu le vor uita niciodată. Ele îi vor menține atașați de școală, de sportul pe care l-au îndrăgit în liceu...

Campionat... polisportiv!

Disputa mare... Cine va cîștiga la fotbal? Dar la volei? Oare vor reuși atleții noștri să-i întreacă pe ceilalți concurenți? Incertitudinea a plutit multă vreme, mai precis pînă cînd sportivii de la „Mecanizatorul" Miercurea Niraj (mulți dintre sportivii de aici au lucrat cîndva la digul care a stăvilit apele ce se învolburau primăvara și toamna peste pămînturile din Valea Nirajului) s-au instalat în frunte la atletism și volei, iar cei de la „Avîntul" Sovata și „Vulturul" Voiniceni s-au impus la fotbal. Dar, ce competiție a fost aceasta care a stîrnit atîta vîlvă? Răspunsul l-am primit de la activiștii Consiliului raional UCFS Tg. Mureș, organizatorii ei: „Un adevărat campionat polisportiv, la care au participat 60 de echipe din comunele și satele raionului."

Inițiativa aproape că s-a... impus de la sine; oamenii au îndrăgit sportul și au simțit nevoia să-l practice continuu, să-și verifice forțele alături de vecinii lor.

Drum spre afirmare

Poate că Bachus și-a avut cîndva... sediul pe meleagurile Focșanilor. Dar faima acestui oraș nu vine numai de la viile bogate în rod care toamna se prefac în licori rubinii... Alături se află Milcovul, care evocă actul istoric atît de cunoscut, iar Liceul Unirea — adevărat lăcaș de cultură — a împlinit respectabila vîrstă de 100 de ani. „Atu"-uri mai recente vin să-i confere orașului noi străluciri. Îndeosebi cele privind industrializarea dau focșănenilor accente de mîndrie în glas. Dar și în viața oamenilor s-au petrecut înnoiri. Laolaltă cu manifestările culturale, sportul și-a croit drum sigur spre inima lor. O cronică a sportului focșănean ne-ar lua mult spațiu și nici nu este — acum — în intenția noastră s-o facem. Ceea ce vom scoate în evidență ține tot de „capitolul" inițiative. La Fabrica de confecții din localitate, unde se lucrează în trei schimburi și mulți dintre amatorii de sport de aici nu-și pot satisface decît arareori dorința de a concura împreună, întrecerile sportive au loc pe schimburi de producție, astfel că există trei serii: A — schimbul I, B — schimbul II și G — schimbul III. Fiecare serie își desemnează campionii la diferite ramuri sportive. Apoi, cei mai valoroși participanți își dispută întîietatea în etapa finală a campionatului asociației. Așa au pășit pe calea afirmării Zoica Gheorghe, Vasilica Ghidarcea, Elena Adafinei, Vasilica Rotaru, Lenuța Hortolomei și alte sportive talentate, care se pregătesc acum în secțiile pe ramură de sport.

O inițiativă simplă dar eficace, care a permis unui mare număr de tinere de la Fabrica de confecții din Focșani să facă sport.

Thalia a întins mîna sportului

Sinaia — perlă a Văii Prahovei — este „en vogue" în toate anotimpurile. Ea găzduiește în permanență mii și mii de oameni ai muncii din toate colțurile țării, veniți să se odihnească în aerul proaspăt al munților. Este firesc, așadar, ca în aceste perioade de reconfortare să se apeleze tot mai des și la sport. Pe lîngă mijloacele obișnuite, am aflat aici de o anume inițiativă menită să mărească aria activității sportive din această cunoscută stațiune. Ne-a pus în temă un slujitor al Thaliei: regizorul Traian Ciuculescu, șeful sectorului artistic al Casei de cultură și în același timp un mare iubitor și sprijinitor al sportului. Aici se organizează întreceri de șah și tenis de masă pentru desemnarea „campionului seriei", concursuri dotate cu premii în cărți, se fac numeroase excursii turistice cu prilejul cărora au loc întreceri sportive atractive, iar fiecare vilă își constituie echipa sa de volei. Se poate vorbi chiar de o tradiție în meciurile dintre reprezentativele vilelor Păltiniș și Caraiman. Este un mijloc de a face și mai plăcute concursurile sportive, de a atrage la startul întrecerilor foarte mulți participanți, unora dintre ei prilejuindu-le întîia cunoștință cu sportul.

Așadar, anul 1966 a fost bogat în inițiative. L-am putea numi chiar – așa cum am făcut în titlul acestui reportaj retrospectiv – anul inițiativelor. Firește, n-am putut insera decît cîteva dintre ele. Filele carnetelor noastre păstrează însă zeci și zeci de alte însemnări, făcute cu prilejul popasurilor printre minerii din Valea Jiului, studenții din Cluj și Iași, siderurgiștii din Hunedoara, Reșița și Galați, țăranii cooperatori din Păulești – Maramureș și din comuna Sărățeanca – Buzău, elevii din Iași, Ploiești și Brașov. Dar, oare, unde nu este astăzi sportul „la el acasă"? Iată de ce reportajul nostru nu poate avea – practic – un final. El va continua, an de an, pe meleagurile patriei noastre dragi, va scoate în evidență dezvoltarea impetuoasă a sportului de masă, va evidenția fiecare succes al mișcării sportive. Este cel mai autentic „reportaj-fluviu"...